

Ἡ τετάρτη σελὶς πρακτικὰ τῆς Βουλῆς.

Συνεδρίασις δευτέρα Ἑστεφανίδου προεδρεία,
καὶ γεμάτα ὡς ἄπάνω τῆς Βουλῆς τὰ θεωρεῖα.

Δύο μετὰ μεσημβρίαν, βουλευταὶ καὶ στρατιῶται καὶ κλητῆρες καὶ πολῖται ὡς καὶ ἄλλοι πατριῶται. Ἄλλοι μὲν ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἄλλοι δὲ ἑστὰ θεωρεῖα, καὶ ἐν τῇ αὐλῇ καμπόσοι, κτ' ἔτοι γίνετ' ἀπαρτία. Τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου ἡ φωνὴ πολλοὺς ξαφνίζει, τίγκι τάγκι τὸ κουδοῦνι, συνεδρίασις ἀρχίζει.

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ.—Κύριοί μου, πρὶν εἰς ἄλλο τι προβῶμεν καλὸν εἶναι δι' ἐν πρᾶγμα σοβαρὸν νὰ συσκεφθῶμεν. Κατ' αὐτὰς μοῦ εἶχαν στείλη σπανακόπητα καμπόση, ἀλλὰ ἕνας μαῦρος γάτος φαίνεται πῶς τῷχε νοιώση, καὶ τῆς ῥίχτηκε ὁ φίλος καὶ δὲν ἄφησε κομμάτι. . . Δὲν μᾶς φθάνουν τόσα ἄλλα, μᾶς ἐρρίχτηκαν κτ' οἱ γάτοι! Μὰ κτ' ἐγὼ καρὸ δὲν χάνω καὶ ἄπάνω ἔς τὸ θυμὸ μου. τὸν κρεμῶ τὸν τζαναμπέτη ἀπὸ τὸ παράθυρό μου. Νὰ σημειωθῇ καὶ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ ταχέως. (Δύο τρία θεωρεῖα τὸν χειροκροτοῦν ραγδαίως.) Μετὰ τὸ λεχθὲν ἀφίνει καὶ ὁ Νικολῆς τὸ βῆμα, καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀρχίζει τοῦ Προέδρου παραχρῆμα. Ἄλλὰ νά! καὶ ὁ Δεμάθας... κάποιον φαίνεται πῶς θέλει, καὶ φιλιὰ ὁ Ἑστεφανίδης μὲ τὸ χέρι του τοῦ στέλλει. Μὰ κτ' ὁ βουλευτὴς τῆς Μέσης ἐν μεγάλῃ συγκινήσει σκέπτεται τὸν ἑαυτὸν του καταμόνας νὰ ψηφίσῃ. Βάζουν τὸ λοιπὸν τῆς κάλπαις καὶ οἱ τρεῖς τῶν ἑτηνάραδα καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀρχίζει μὲ μεγάλη γοηγοράδα. Τραβοῦν μία, καὶ ἡ πρώτη κάτασπρη τυχαίνει ψῆφος, καὶ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα μερικοὶ φωνάζουν «τ ζ ἰ φ ο ς!» Τραβοῦν δύο, τραβοῦν πέντε, εἴκοσι κτ' ἑκατὸν ἕξη, καὶ ὁ Καλλιγᾶς τῆς πέρνει καὶ φωνάζουσε «Α ς φ ἑ ἕ η.» καὶ ἀρχίζουν οἱ κλητῆρες καὶ καμπόσοι ἄλλοι ζ ἦ τ ω κτ' ὁ Λομβιάδος νὰ τοὺς γνέφη μὲ τὸν κλασικὸ του μῦτο. Τραβοῦν πάλι πέντε, δέκα, εἴκοσι κτ' ἕξηντα πέντε, καὶ ἠκούσθησαν ἔς τὰ πάλκα «Σ ἔ ν τ ε, μ ἔ ν τ ε, κ ο υ ν [τ ο υ σ ἔ ν τ ε. » καὶ ἀρχίσανε κτ' ἐκεῖνοι νὰ φωνάζουν «Ζήτ' ὁ Σπῆλιος», «πῶς δὲν μοῦσκασε» καμπόσοι, καὶ καμπόσοι πάλι «Ἡλιος!» Ὅμως βγαίνουν κτ' ἕξη ἄσπραις καὶ μὲ ὄνομα κανένα, μὰ δὲν παύουνε ἀκόμη νὰ φωνάζουν ὀλοένα. Τέλος πάντων μία ψῆφος εἰς τὴν κάλπη ἀπομένει. . . ἴδω τὴν ἔχουν ἑκεῖ τὴν ἔχουν, κτ' ἐπὶ τέλους ἕξω βγαίνει. Τὴν ἀνοίγουν καὶ διαβάζουν ἕνα ὄνομα «Σ τ α μ ο ὕ λ η.» καὶ ζητωκραυγάζουν ὄλοι, καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι. Τότε πὰ καὶ ὁ Σταμπούλης δάκρυα θριαμβοῦ χύνει, καὶ ὁ Μπέης ἀπὸ πίσω δύο τρεῖς σβερκισαὶς τοῦ δίνει. Ἄλλὰ μὲ Ὁμήρου στίχους ἴφωναξε κτ' ὁ Ἑστεφανίδης: «Ἡμεῖς δὲ γ' ἡμεῖς ποκ' ἡμεῖς, Πρόεδρος ὁ Μοναρχίδης».

Διάφορα κοινωνικὰ παραπολὺ σημαντικὰ.

- Ἑλένη Καρκαμούντζενα καὶ Δρίτσας οἰνοπόλης ξυλοκοπήθηκαν προχθὲς καὶ ἐταράχθ' ἡ πόλις.
- Ἐξ Ἑσπερίας ἔφθασεν ὁ κύριος Φιλήμων μετὰ τοῦ δίσκου τοῦ χουσοῦ κτ' ὀλίγων παρασήμων.
- Ὁ Δήμιτσας μᾶς ἀπειλεῖ ὅτι θὰ γράψῃ κτ' ἄλλα.
- Παρατηροῦνται βουλευτῶν τρεχάματα μεγάλα.
- Βροχὴ ῥαγδαία συνεχῶς τὴν πόλιν μας μαστίζει.
- Ὁ Σᾶξ Μαϊνιγκεν παντοῦ παράσημα σκορπίζει.
- Εἰς τὴν Βουλὴν ὡς πρόεδρος ὁ Καλλιγᾶς ἐβγήκε.
- Ὁ Καββαδίας τίποτε ἀρχαῖον δὲν εὗρηκε.
- Αὐριον βράδυ μουσικὴν θὰ ἔχωμ' ἑσπερίδα εἰς τοῦ φιλάτου μουσικοῦ βαρβιτιστοῦ Γουίδα.
- Ὁ βασιλεὺς ἀντιπροχθὲς κατῆλθ' ἐκ Δεκελείας.
- Παντοῦ γιὰ τὴν Καμάριζα ἀκούεις ὀμιλίας,
- Τὸ τ ρ α π ε ζ ἄ κ ι ἀρχισε κτ' αὐτὸ νὰ ξεθυμαίνῃ.
- Ὁ Μέγας Δοῦξ πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς Ἀθήνας μένει.
- Ὁ Σόμερβιλλ ἔς τὸν Παρνασσὸ διὰ διερμηνέως διδάσκει περὶ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ πάντων βασιλέως.
- Συλλήψεις Λοιδωρικιστῶν συμβαίνουν καθ' ἡμέραν.
- Καινούρια διαζύγια ἔς τὴν ὑψηλὴν μας σφαιραν.
- Ἀφίκετο Κατσικαπῆς, ὁ βουλευτὴς Δωρίδος.
- Ἐρχονται κτ' ἄλλοι βουλευταὶ πρὸς χάριν τῆς πατρίδος.
- Ὁ Καρβελᾶς ὡς πρόξενος ἐπῆγε ἔς τὴν Κατάνη.
- Αὐτὰ καὶ σᾶς ἀσπάζομαι, καὶ τέλος πάντων φθάνει.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Πρὸς τὸ φωτογραφεῖο κοντὰ τοῦ Μωραίτη καὶ λίγο παραπάνω δευτέρου τρίτου σπῆτι, κεῖται τὸ μαγαζεῖον τῶν φίλων Ἀντωνάκη, ποῦ φτελάνουν τὴ μ π ο υ γ ἄ τ σ α θαρρεῖς μὲ καϊμάκι. Τρέξατε λοιπὸν ὄλοι, ἀγαπητοὶ φαγάδες, κτ' ἀρπάξτε μ π ο υ γ ἄ τ σ α, γλυκὰ καὶ λουκουμάδες.

Ἐ τ ῶ ν Φ ι ν ο π ο ὕ λ ω ν τὸ γνωστὸν κατὰστημα ἐκεῖνο ἕνα κρασί δύο ἐτῶν μὲ θάρρος σᾶς συστήνω' τόσο φτηνὸ, ποῦ ἂν τὸ πῶ δὲν θὲ νὰ τὸ πιστεύσης. λεπτὰ ἕξηντα ἢ ὀκτὼ . . . μοναδικὴ ἢ γευσις.

Σ ἂ ν μ α σ ε λ α ἰ ν καὶ καμαμπέρ καὶ νασατέλ κτ' ἄλλα διάφορα τυριά, ποῦ ληθόνουνε ἔστὸ στόμα, ἄκόμη ἦγουν ρ ο κ φ ὀ ρ καὶ σ ἔ ν ζ ε ρ β ἑ, πρὸς ταῦτοις δὲ καὶ στρεῖ- [ἀκόμη] [δια] ὡστε νὰ τρώτε λέγοντας «γιὰ φέρε μας τὰ ἴδια», εἰς τῆς Ε ὕ ρ ὠ π η ς, κύριοι, τὸ Restaurant θὰ βρῆτε, κτ' ἀπὸ τὴν περιποίησιν θὰ ἐνθουσιασθῆτε. Ὡς πρὸς τὰ ἄλλα φαγητὰ γνωστότατον τυγχάνει, εἰν' ὁ Ζαμίχας κύριος κτ' αὐτὸ θαρρῶ σᾶς φθάνει.

Εἰς τοῦ Τ α μ π α κ ο π ο ὕ λ ο υ ἐκεῖ τὸ μαγαζί, ἔστὰ τόσα ἐκλεκτὰ του θὰ εὑρετε μαζὶ τῆς τελευταίας μόδας γάντια πολὺ ποικίλα δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ γιὰ τὰ δύο φύλα.

Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἀχαρνῶν, ἑστὴν Ἀγορὰν πλησίον τοῦ ΠΑΝΑΓΗ ΜΑΓΝΗΣΑΛΗ λαμπρὸν Κ α φ ε π ω λ ε ἰ ο ν. Συγχρόνως κόβει καὶ καφέ πολὺ ψυλοκομμένον, ἑστὸ εἶδος του ἐξαιρετὸν κτ' εἰς ὄλους φημισμένον.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα ἑστὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —κτ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαντείων—μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν Ἑὐφρονούντων—νύκτα μ' ἐρασευζητοῦντων, μὲ μπακάληδες καμπόσους, —πατζατζῆδες ἄλλουστόσους, μ' οὐρητήρια σαντούρια —καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαῖδουρία